

[Søren B. Jørgensen.]

lånsmasse her i Danmark. Det er vor opfattelse, at venstres frygt for, at der ikke er penge nok til disse udlån, er ubegrundet, og vi må derfor anbefale at stemme imod ændringsforslaget.

Jeg må som sagt anbefale, at man stemmer for ændringsforslag nr. 1 og imod ændringsforslag nr. 2.

Karlskov Jensen (V):

Vi havde ved første behandling en række kritiske bemærkninger om regeringsforslaget, der på flere områder ikke imødekom, syntes vi, de behov, der var for at hjælpe disse tørkeramte landmænd, der er ude i meget store økonomiske vanskeligheder – i særlig grad under hensyn til de virkninger, det måtte frygtes at få, om de ikke bliver hjulpet, altså virkninger i retning af, at deres produktionsapparat ødelægges, hvilket får beskæftigelsesmæssige og valutamæssige virkninger.

Under udvalgsbehandlingen er vi blevet imødekomet på en række områder. Det gælder spørgsmålet om dispensation for de ret snævre regler, der er i regeringsforslaget med hensyn til, hvem der kunne opnå disse tørkelån. Landbrugsministeren har stillet ændringsforslag nr. 1, der giver adgang til at dispensere i ganske særlige tilfælde, der ikke falder ind under de normale regler. Det takker vi for. Det betyder, at venstre naturligvis vil stemme for dette ændringsforslag.

En væsentlig indvending, som vi fra venstres side havde imod regeringsforslaget, var, at der i forslaget var fastsat en ramme for statsgarantien på 200 mill. kr. Denne ramme anså vi for at være for snæver – også under hensyn til, at regeringsforslaget bygger på, at der skal være en udbyttenedgang på mindst 40 pct., hvor vi i venstres forslag regnede med 30 pct.

Jeg rejste spørgsmålet ved første behandling og fik et nogenlunde imødekommende svar fra ministeren. Vi har fået dette bekræftet gennem et skriftligt spørgsmål. Både spørgsmålet og svaret er optrykt i betænkningen. Heri giver landbrugsministeren tilsagn om, at alle, der søger disse statsgaranterede lån, og som opfylder betingelserne, også vil kunne regne med at få lån og få statsgaranti for lån. Det vil sige, at ministeren er indstillet på at søge rammen udvidet i den udstrækning, det måtte være nødvendigt. Også det kan vi takke for. Det er en

væsentlig imødekommelse af vore kritiske bemærkninger.

På ét område er vi imidlertid ikke blevet imødekomet. Efter regeringsforslaget – i modsætning til venstres forslag – er der tale om, at de tørkeramte landmænd, der søger lånene, skal søge dem optaget i de normale pengeinstitutter, og de skal optages under udlånsloftet. Vi har stillet et skriftligt spørgsmål til landbrugsministeren om, hvordan disse pengeinstitutter skal kunne klare disse udlån, og fået til svar, at det er meget usandsynligt, at der skulle opstå problemer i den henseende. Der henvises til andre udlån, egnsudvikling og studielån. Men det centrale i spørgsmålet her er jo, at der er tale om lokalt afgrænsede områder, hvor pengeinstitutterne vil komme ud for et vældigt pres.

For at få det yderligere opklaret prøvede vi at stille et skriftligt spørgsmål til økonomiministeren, der jo samtidig er kongelig bankkommissær. Det svar, vi fik fra økonomiministeren, ville så være afgørende for, om vi ville stille et ændringsforslag.

Økonomiministeren svarede på spørgsmålet, at regeringen mener, lånebehovet er så begrænset, at det ikke behøver at påvirke erhvervenes øvrige kreditmuligheder, altså at pengeinstitutterne vil være i stand til at imødekomme både ønskerne om tørkelån og samtidig de andre låneønsker, der måtte være. Økonomiministeren føjer til i sit svar, at det kan naturligvis ikke udelukkes, at der for enkelte lokale pengeinstitutter kan opstå isolerede vanskeligheder med at efterkomme nye låneønsker; disse må derfor henvises til andre pengeinstitutter.

Her mener vi fra venstres side, at det ville være en meget ulykkelig ting, om man med en lovgivning af den art, der er tale om her, tvinger landmænd til at søge over i andre pengeinstitutter end det, der er deres normale institut. Måske tvinger man ikke alene de landmænd, der søger tørkelån, men også disse pengeinstitutters andre erhvervs-kunder og kunder i øvrigt til at søge over i de større, landsdækkende banker eller sparekasser. De svar, vi har fået fra landbrugsministeren og fra økonomiministeren, dækker for det første ikke helt det, som vi har spurgt om, og for det andet mener vi heller ikke, at ministrenes udgangspunkt er rigtigt. Vi tror, at disse lokale pengeinstitutter – og dem er der mange af i disse tørkeramte områder – vil komme ud for så store krav, krav,